

den 26. februar 1951 udstedt et regulativ vedrørende De Forenede Nationers sociale sikkerhedsordning, der trådte i kraft straks. Samtidig med at afgive beretning herom anmodede generalsekretæren om plenarforsamlingens samtykke til udstedelse af yderligere to regulativer, hvoraf det ene navnlig gik ud på at sikre, at ikke-amerikanske læger og sygeplejersker af generalsekretæren kan autoriseres til at praktisere indenfor hovedsædets område uden at opfylde de amerikanske bestemmelser vedrørende jus practicandi, medens det andet fastslog, at det alene tilkommer generalsekretæren at bestemme, hvornår kantiner, salgsboder m. m. indenfor hovedsædets område må holdes åbne. Man vil herved undgå at måtte rette sig efter lokale amerikanske lukkebestemmelser.

Spørgsmålet behandlede i 6. udvalg den 28. januar 1952. Det af rapportøren forelagte resolutionsforslag gik ud på, at plenarforsamlingen skulle godkende regulativerne. Medens ingen havde noget at indvende imod regulativernes indhold, udspandt der sig en diskussion om resolutionens formulering, der endte med, at man som et kompromis enedes om at ændre resolutionsudkastet således, at forsamlingen skulle „bekræfte“ det af generalsekretæren allerede udstedte regulativ og godkende de to andre. I denne form blev forslaget vedtaget med 38 stemmer (hvori blandt de nordiske landes).

I plenarmødet den 1. februar 1952 vedtoges resolutionen uden debat med 42 stemmer.

6. Muligheder for at gøre internationale retskilder lettere tilgængelige.

(Dagsordenens punkt 54).

5. plenarforsamling vedtog den 12. december 1950 en resolution, der anmodede generalsekretæren om at afgive en beretning om spørgsmålet om at gøre internationalretlige publikationer lettere tilgængelige og at udbrede kendskabet til dem på grundlag af henstillingerne fra kommissionen for

international ret og de stedfundne drøftelser*).

Den af generalsekretæren afgivne beretning sondrede mellem 3 forskellige spørgsmål: 1) lettere adgang til De Forenede Nationers publikationer og traktattekster; 2) udarbejdelsen af nye publikationer vedrørende international ret, såsom en juridisk årbog, samlinger af nationale love og forfatninger, en liste over traktatsamlinger, samlede indeks til Folkeforbundets og De Forenede Nationers traktatsamlinger og en oversigt over FN's praksis med hensyn til internationalretlige spørgsmål; 3) offentliggørelse af vigtige diplomatiske korrespondancer og lignende materiale.

Beretningen kom til behandling i 6. udvalg den 24.—28. januar 1952. Såvel Israel som Storbritannien fremhævede den store betydning, deres delegationer tillagde hele spørgsmålet, og fremsatte resolutionsudkast, hvorefter generalsekretæren anmodedes om at udarbejde nærmere planer om gennemførelsen af de foreslåede arbejder. Fra fransk side fremsattes et ændringsforslag, som anbefalede udgivelsen af en oversigt over FN's praksis.

Fra flere sider rejstes indvendinger mod det britiske forslag, idet man fandt det for vidtgående og var betænkelig ved de omkostninger, det måtte medføre. Ægypten fremsatte derfor et særligt forslag, der begrænsede sig til at pålægge generalsekretæren at afgive en beretning med detaljerede planer samt et overslag over de med udgivelsen forbundne udgifter. Til slut foreslog Canada og Indien en række ændringer, der i betydelig grad lempede det britisk-israelske forslag, idet man herefter skulle nøjes med at pålægge generalsekretæren at fortsætte sine undersøgelser af spørgsmålet om indsamling af lovgivningsmateriale fra de enkelte lande samt forelægge 7. plenarforsamling detaljerede planer for den eventuelle udgivelse af a) en juridisk årbog, b) et indeks til Folkeforbundets traktatsamlinger, c) en fortegnelse over traktatsamlinger og

*) Se beretn. 5. saml. s. 81.